

Suomi-ilmiö

1/2014

TÄSSÄ NUMEROSSA

- 2 **Pääkirjoitus** *Johanna Yrjänäinen*
- 3 **Puheenjohtalta** *Maiju Torkkeli*
- 4 **Suomen kielen uudet lehtorit**
- 6 **Kun istutaan, niin istutaan kunnolla** *Joonas Vakkilainen*
- 7 **Runoja** *Nea Lehtinen*
- 8 **Hallitusesittely 2014**
- 10 **Sukellus yliopiston sopukoihin** *Elisa Lampinen*
- 13 **Alkaako tekemään, kas siinä vasta pulma** *Helmi Riihonen*
- 14 **Fuksigaalaraportti**
- 16 **Mitä maksaa kielenammattilaisen työpanos? Kielentarkistuksen hinnoittelu**
Anna Lantee
- 18 **Suomen kielen perfektin semanttiset tyypit venäjänkielisen käännöskorpuksen
pohjalta** *Natalia Kachelina*
- 22 **Opiskelijat opettajina – Kurki ja käki 3.4. – 4.4.2014** *Johanna Yrjänäinen*
- 26 **Kielikämmejä**
- 28 **Luennoilla kuultua**
- 29 **Kopulan haalarimerkki**

SUOMI-ILMIÖ 1/2014
Kansikuva: Elisa Lampinen
Taitto: Tanja Viskari

PÄÄKIRJOITUS

Johanna Yrjänäinen

Toisinaan mietin, mihin aika menee. Tai meneekö se varsinaisesti minnekään. Tuo kummallinen idiomi tuntuu nöyryyttävän ihmisen ajan perässä juoksijaksi. Havahduin juuri siihen, että yliopisto-opiskelujeni alkamisesta on tänä vuonna neljä vuotta, vaikka se ei siltä tunnu. Neljä vuotta siitä kun sain onnitteluviestin enolta ennen kuin hyväksymiskirje oli ehtinyt postilaatikkooni, neljä vuotta siitä kun aloin hiljalleen tutustua tyypeihin, joiden kanssa voi nykyään käydä laulamassa karaokessa Riki Sorsaa. Korkeimmillaan motivaatio on silloin, kun joku tai parhaimmillaan kaikki näistä tyypeistä sattuvat samalle kurssille — joskin nyt kun kaikki erikoistuvat eri aloille ja syventävät opinnot koostuvat lähinnä itsenäisesti opiskeltavista kirjoista, ovat yhteiset kohtaamiset vähäisiä.

Yliopisto-opiskelu onkin välillä turhan itsenäistä, ja ainakin itselleni sana "kirjatentti" aiheuttaa ehdollistuneet vilunväreet. Toisaalta se on myös oma syyni. Minulle kirjatentti nimittäin tarkoittaa kirjojen varaamista aivan liian myöhään, kirjojen palautumisen odottamista sormia hermostuneena pöytään naputellen ja lopulta hyökyaaltomaista ahdistusta tieteellisistä lauserakenteista, jargonista ja siitä, että edes jollain tavalla mahdolliselle lukuaikataululle luettavaa on aina se noin 200 sivua liikaa.

Kun aikataulut tulee ylhäältä päin, on siinä helppo pysyä. "Luento alkaa klo 10.15" — selvä, siellä nähdään. "Tentti on 17.4." — selvä, siellä nähdään. Mutta jos tiedän, että minulla on kolme kuukautta aikaa lukea 900 sivua tekstiä, koko työ tuppaa valua viimeiselle kuukaudelle tai parhaimmissa tapauksissa viimeiseen kahteen viikkoon.

Joskus mietin, että itsenäisen opiskelun toimivuuden parantamiseksi yliopistovoisi palkata käskytäjähenkilökuntaa.

Käskytäjät keräisivät listan kirjatentteihin lukevista opiskelijoista ja päivittäin - yleiseen tenttiin asti - lähettäisivät viestin, jossa LUE!-käskyä täydentäisi vapaavalintainen suomen kielen kirosana. Kun yleinen tenttipäivä lähestyy, 900 sivua odottavat koskemattomina pöydällä ja siitä huolimatta löydän itseni katsomasta Neljiä häitä Amerikassa tai netissä ohjeita siihen, miten tehdä porkkanasta huilu, olisin vain kiitollinen jos joku löisi minua kirjalla päähän. (Aiempaan liittyen, haluaako joku perustaa kanssani ekologisen folk-yhtyeen? Bambunversoista tehty kitara poikisi meille jo melko varmasti levytyssovimuksen.)

Pointtini on tämä: mikään ei tue oppimista yhtä hyvin kuin vuorovaikutus, oli se sitten kavereiden tai henkilökunnan kanssa. Onneksi vielä ollaan kuitenkin plussan puolella, jos tällainen korni lämpömittarimetafora sallitaan. Vaikka syventävien opintojen kirjatenttikirjoista voisi halutessaan

rakentaa Pinni B:n neljänteen kerrokseen ulottuvan tornin, suurin osa kursseista järjestetään onneksi lähiopetuksena ja toivottavasti tullaan vähintään yhtä paljon järjestämään tulevaisuudessakin. Opiskelijakonferenssit, kuten juuri ollut Kurki ja käki, vievät vuorovaikutuksen aivan uudelle tasolle. Niissä opiskelijat nostetaan jalustalle — tai ehkä pikemminkin myönnetään, että tieteessä jalustaa ei ole olemassakaan. Opiskelijoiden tutkimukset ovat tiedettä siinä missä lukeneemmankin henkilökunnan.

Ainejärjestölehtemme on yksi tärkeä oppiaineen vuorovaikutuksen väline ja tarjoaa samaa matalan kynnyksen puheenvuoroa kuin Kurki ja käki. Tällä kertaa Suomi-Ilmiössä on mukana ensimmäistä kertaa ainakin omalla Ilmiö-urallani opiskelijan kirjoittama tieteellinen artikkeli. Sen lisäksi lehdestä löytyy muunmuuassa runoja ja seikkailua yliopiston salatuissa syövereissä — kuitenkin unohtamatta ihania kielikämmejä ja luennoilla opettajan suusta kuultuja helmiä.

Koska ensi syksynä työharjoittelu siirtää minut noin 470 km pohjoiseen, joudun siirtämään päätoimittajan pestini eteenpäin. Lehden teko on kuitenkin niin palkitsevaa, että työryhmästä en mihinkään lähde — kokemus lehden tekemisestä sitä paitsi auttoi ainakin itseäni harjoittelupaikan saamisessa. Suosittelen siis ehdottomasti ainejärjestölehten tekoa etenkin tiedottamiseen ja viestintään erikoistuville mutta yhtä lailla muillekin kiinnostuneille. Se on kivaa ja näyttää hyvältä CV:ssä, kenties jopa paremmalta kuin se että soitat hipsteribändissä porkkanasta tehtyä huilua.

Rentouttavaa kesää!

PUHEENJOHTAJALTA

Maiju Torkkeli

Yliopiston lukuvuosi alkaa olla paketissa. Kesäloma tulee ainakin omalla kohdallani ihan tarpeeseen: rannalla on mukavampaa lukea jotain ihan muuta kuin Tapani Lehtisen Kielen vuosituhannet –kirjaa, joka viimeisimpänä oli työn alla.

Kopulankin toiminta hiljenee kesällä varsin vilkkaan kevään jälkeen. Vuoden alussa tulin ihmeen kaupalla valituksi puheenjohtajaksi, mikä onkin se syy miksi tälle palstalle kirjoittelen minä eikä Mariella. Kevät on siis pitkälti mennyt pelkästään tätä uutta pestiä opetellessa. Onneksi minulla on superhieno ja –hyvä ja –ihana hallitus ympärilläni (ylisanoja heistä keksisin vaikka kuinka)! Muodostamme hyvän tiimin, eikä minun ikinä tarvitse pelätä, että jäisin yksin mieltä askarruttavien asioiden kanssa.

Vietimme leppoisan saunaillan vuoden pimeimpään (ja yleensä lumisimpaan, toisin kävi tänä vuonna) aikaan, maaliskuun puolivälissä. Ilmeisesti seura ja mahdollisesti muutama lasillinen lämmittivät paikalla olleita sen verran, ettei kukaan päätnyt saunomaan. Huhtikuussa sitsattiin autekilaisten kanssa ja pidettiin (tietääkseni) ensimmäinen fuksigaala! Fukseilla oli ollut koko vuoden täytettävänä fuksipassit ja eniten tapahtumia kiertänyt sai hienon kruunun, joka toivottavasti vaihtaa taas omistajaa vuoden päästä.

Yhdistyksen kevätkokouksessa herkuttelimme Bella Romassa pitsan ääressä maaliskuun lopulla. Siellä hyväksyttiin Tamyn toiminta-avustushakemukseen tarvittut paperit, ja avustustahan tuli! Kokonaiset 535,71 euroa. Avustuksilla on vaikka minkälaisia eri perusteita, mutta ainakin yhdessä perusteessa aiomme parantaa ensi lukuvuoden aikana: alkoholittomat tapahtumat! Kansainvälistä ohjelmaakin

olisi hyvä olla, mutta minkäs teet, kun lähes kaikki vaihto-opiskelijamme höpöttävät suomea.

Kuka muistaa pikkujuttut? Ne ovat sellaisia pieniä, arkipäiväisiä juttuja, joita on tylsää harrastaa yksin muttei oikein tiedä mistä harrastukseen saisi seuraa. Seuraa voi etsiä ainakin Kopulan sähköpostilistalta (tai vaihtoehtoisesti Kopulan FB-ryhmästä)! Jos haluat katsoa leffaa, pelata lautapelejä, lähteä potkimaan jalkapalloa tai vaikka kierrellä kirppareita ja seura uupuu, kokeile muita kopulalaisia. Varmasti joku on miettinyt haluavansa tehdä ihan samaa juuri hetki sitten.

Sekä Kopulan puheenjohtajan että UtaSportin sporttituutorin ominaisuudessa haluan nyt jo ilmoittaa, että kuntosalikävijöille olisi intoa perustaa oma fennistireeniryhmä! Mukaan voivat tulla niin salihirmut, satunnaiset kävijät kuin vasta-alkajatkin. Kavereiden kanssa salimotivaatio yleensä kasvaa ja muilta saa hyvää tsemppiä. Ellei koko aika mene sitten juoruiluun...

Lyhyestä virsi kaunis. Hyvää kesää kaikille, ehkä tapaamme keskellä Tampereen (toivottavasti kuumaa) kesää, mutta viimeistään syksyllä. Nähdään!

SUOMEN KIELEN UUDET LEHTORIT

Suomen kielen oppiaine on vahvistunut kahdella lehtorilla: tervetuloa, Minna Jaakola ja Nina Lilja! Tutustukaamme heihin hieman tämän haastattelun myötä.

Minna Jaakola

Mistä olet kotoisin?

- Helsingin Käpylästä.

Mikä sai sinut aikoinaan kiinnostumaan suomen kielestä?

- Aluksi varmaan sen huomaaminen, että kotona puhuttiin kesälomien kieltä, kavereiden kanssa sitä ihan tavallista kieltä ja sitten kirjoissa oli jotain kolmatta kielimuotoa. Opiskeluaikana viron kieli herätti vielä uudenlaisen kiinnostuksen suomen kieleen!

Mihin suomen kielen osa-alueeseen olet tutkimuksessasi erikoistunut?

Mikä siinä on helpointa ja mukavinta? Entä vaikeinta?

- Pidän itseäni kieliopin tutkijana, ja erityisesti olen kiinnostunut kieliopin ja tekstien suhteesta. Tutkimukseni menevät ehkä lähinnä kognitiivisen semantiikan ja kognitiivisen tekstilingvistiikan alle.

Helpointa: kielentutkija on koko ajan aineiston ympäröimä!

Mukavinta on silloin, kun alkaa nähdä aineistosta jotain säännönmukaisuuksia. Vaikeinta on sen esiin kaivaminen, mistä merkitystulkinnat todella syntyvät, siis nousta mututuntuman yli.

Millainen opintopolkusi on ollut?

- Opiskelin Helsingin yliopistossa suomea, kirjallisuutta ja itämerensuomalaisia kieliä.

Entä urapolkusi?

- Olen yliopistollinen pätkätyöläinen eli olen työskennellyt Helsingin yliopistossa mm. tutkijakoulutettavana, tutkijana, yliopistonlehtorina ja assistenttina.

Miten päädyit Tampereen yliopistoon? Onko Tampere sinulle ennestään tuttu?

- Tampere ei ole kovin tuttu, mutta kiinnostava sekä kaupunkina että yliopisto työpaikkana, esim. koska kieli- ja kirjallisuusaineet ovat samassa yksikössä. Odotan kovasti uusia yhteistyökuvioita.

Mitä teet vapaa-ajallasi?

- Pyöräilen, nukun ja kasvatan lapsia.

Mikä on lempisanasi suomen kielessä?

-Tätä on kysytty ennenkin, mutta vastaan edelleen yö.

Nina Lilja

Mistä olet kotoisin?

- Olen alun perin kotoisin Etelä-Pohjanmaalta, mutta olen asunut Jyväskylässä jo lähes kaksi vuosikymmentä.

Mikä sai sinut aikoinaan kiinnostumaan suomen kielestä?

- Niin kauan kuin muistan, olen ollut kiinnostunut kielistä ylipäätään. Inspiroivaa on havainnoida sitä, miten eri kieliä käytetään, ja pohtia, mikä kielissä on erilaista tai samanlaista ja miksi. Suomen kielestä kiinnostuin toden teolla yliopisto-opinnoissa.

Mihin suomen kielen osa-alueeseen olet tutkimuksessasi erikoistunut? Mikä siinä on helpointa ja mukavinta? Entä vaikeinta?

-Erikoisalojani ovat suomi toisena kielenä sekä keskustelututkimus. Olen erityisen kiinnostunut siitä, miten suomea käytetään ja opitaan toisena ja vieraana kielenä erilaisissa arjen ja luokkahuoneen vuorovaikutustilanteissa. Mukavinta tämän alueen tutkimuksessa on mielestäni se, että siinä saa olla tekemisessä todellisten kielenkäyttötilanteiden ja ihmisten kanssa. Vuorovaikutustilanteita ja kielenkäyttöä analysoidessa oppii aina jotakin uutta.

Vaikka kielen oppimista on tutkittu paljon, se on edelleen tietynlainen mysteeri, minkä vuoksi on haastavaa löytää lukuisten kiinnostavien kysymysten joukosta olennaisimmat. Vaikeinta tämänkin alan tutkimuksessa on siis löytää oikeat kysymykset ja rajata tarkastelunäkökulmat tarkoituksenmukaisesti.

Millainen opintopolkusi on ollut?

- Koska olen aina ollut kiinnostunut kielistä ja niiden käytöstä, oli selvää, että pyrin yliopistoon opiskelemaan jotakin kieltä. Kun kirjoitin ylioppilaaksi, olin erityisen kiinnostunut ranskan kielestä. En kuitenkaan päässyt opiskelemaan ranskaa vaan päädyin Jyväskylän yliopistoon puheviestinnän opiskelijaksi. Opintojen aikana vaihdoin sitten pääaineeni suomen kieleen ja valmistuin opettajaksi.

Entä urapolkusi?

- Jo opintojen aikana työskentelin useamman vuoden Jyväskylän yliopiston kielikeskuksessa puheviestinnän tuntiopettajana. Valmistumisen jälkeen opetin puheviestintää ja suomen kieltä vuoden ajan silloisessa Joensuun yliopistossa (nykyisessä Itä-Suomen yliopistossa) soveltavan kasvatustieteen laitoksessa. Sitten pääsin mukaan kielentutkimuksen tutkijakouluun Langnetiin, jossa tein väitöskirjaani lähes neljän vuoden ajan. Langnetin jälkeen olen työskennellyt Jyväskylän yliopiston kielen laitoksessa assistenttina ja tutkijatohtorina.

Miten päädyit Tampereen yliopistoon? Onko Tampere sinulle ennestään tuttu?

- Tampere on minulle tuttu kaupunki: täällä asuu sukulaisiani ja monet kaverini ovat opiskelleet täällä.

Tampereen yliopistoon päädyin tämän työn kautta.

Mitä teet vapaa-ajallasi?

- Vapaa-aikani kuluu kahden pienen pojan ja kahden koiran kanssa. Ja tietenkin luen mielelläni ja harrastan (nyt keski-ikäistytyäni) myös puutarhanhoitoa.

Mikä on lempisanasi suomen kielessä?

- Äyskäröidä (jos siis on pakko valita yksi...).

Kun istutaan, niin istutaan kunnolla

Joonas Vakkilainen

Länsimainen ihminen istuu liikaa. Suuri osa ihmisistä viettää suunnattoman suuren osan ajastaan asennossa, jota hiljaiseksi tappajaksikin kutsutaan. Länsimainen ihminen on myös mukavuudenhaluinen: keho viestittää aivoille haluavansa löhötä, jolloin aivojen haltija kritiikittömästi toteuttaa toiveen. Näin ollen pelkkä istuminen ei riitä, vaan vartalo on yleensä asemoitu lapamadoksi. Kaiken lisäksi oksidentin asukas on vieraantunut lattian tasosta. Mutkalla istuminen tapahtuu tavallisimmin noin puolen metrin korkeudella maanpinnasta.

Virheet on mahdollista korjata. Mitä parhaimpana šokkihoitona toimii *seiza*. *Seiza* tarkoittaa sanatarkasti käännettynä kunnollista istumista, ja se on japanilaiseen kulttuuriin kuuluvissa menoissa – budo, kalligrafia, teeseremonia – runsaasti käytetty kuin myös yksi tapa harjoittaa istumameditaatiota eli *zazen*. Kunnollista istuntaa on japanilaisten mielestä tietenkin polviasento. *Seizassa* istutaan jalkojen päällä, jalkaterät suorina vierekkäin, korkeintaan isovarpaat päällekkäin.

Ensimmäiset minuutit *seizassa* ovat ratkaisevat. Hyvin pian nilkat alkavat valittaa. Ainoa päähän mahtuva ajatus on halu nousta ylös. Kun halun on onnistunut sivuuttamaan, seuraavat parikymmentä minuuttia menevät helposti. *Zazenin* tarkoitus onkin päästä yli omista ajatuksista: Polvi huutaa apua, mutta mitä sitten? Siinäpäähän huutaa. Minä en ole minun polveni enkä minä ole minun ajatukseni. Kunhan vain istun osoittaen täydellistä välinpitämättömyyttä ajatuksiani kohtaan.

Kun tunto alkaa hävitä jaloista, tunne on, muodikkaasti ilmaisten, voimaannuttava. Minä olen ruumiini herra, eivät aistihavaintoni. Tästä eteenpäin *seiza* on miellyttävää. On hauskaa tarkkailla, miten ajatukset reagoivat jaloista tulevaan palautteeseen. On myös hauskaa sanoa niille: “Mua ei kiinnosta.” Puolen tunnin täytyessä herää ajatuksia lopettamisesta. Tekee kuitenkin mieli jatkaa: kyllä vielä vähän aikaa kestää, kun tähänkin asti on kestänyt. Lopulta raja tulee vastaan, ja on aika palata arkeen. Ylös nousu tulee ensimmäisellä kerralla järkytyksenä. Polvet eivät suoristu eivätkä jalkaterät kannan. On parempi odotella lattialla muutama minuutti verenkierron paluuta. Sen jälkeen jalat tuntuvat kerrassaan vetreiltä. Nyt niitä osaa arvostaa. Ylenmääräinen löhöäminen ei enää tunnusteta vaihtoehtona.

Seizan jälkeen ajatukset pysyvät koossa. Ne ovat nyt nöyriä, sillä puolen tunnin ajan ne ovat yrittäneet määrätä mutta joutuneet myöntämään asemansa palvelijoina. Ne eivät ole voineet mitään *seizan* lähtökohtana olleelle, minun asettamalleni ajatukselle: kun istutaan, niin istutaan kunnolla.

RUNOJA

Nea Lehtinen

Runo tarkoittaa sitä
ettei ole sääntöjä
pitää vain tuntea konteksti
ja turha on syntaksi –
runolla ei ole rajoja,
runo on vapaus.

xxx

Tiede etsii sääntöjä säännöttömästä maailmasta
tahtoo luoda rajoja rajattomuuteen
yrittää edesauttaa ymmärrystä
ihminen ei tahdo olla tyhmä.

Käsitteitä ei ole olemassa
silti niillä jäsenetään maailmaa
ilman niitä olisi hajaannus, kaos.

Onko maailmaa mahdollista ymmärtää
ilman kategorioita, ilman sääntöjä
ilman lakeja
entä jos kaikki onkin mahdollista
se on ihmiselle liian pelottava ajatus.

xxx

Perinteinen känni
vieressäni kuppilassa,
yksinäisyyttä ja erilaisuutta
ryhmäjako huoneen toisella puolella
keskustelun katkelmia
talven iltapäivinä
monta kahvikuppia
ryhmätöitä ryhmätöiden perään
yliopiston Ala-Kuppila
ennen luennon alkua.

HALLITUSESITTELY 2014

Maiju Torkkeli

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Toista.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Puheenjohtajaksi olen päätenyt.
3. Elämänfilosofiasi?
- Yolo. No ei vaan, ole muille sellainen kuin haluaisit muiden olevan sinulle. Se pätee moneen tilanteeseen.
4. Lempisanasi?
- Mömmö. Hauskat sanat ovat hauskoja.

Riikka Välimaa

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Toista
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Rahastonhoitaja = kirjanpitäjä = talousvastaava. Pidän yllä budjettiseurantaa, toteutan kirjanpidon, annan rahaa kuitteja vastaan ja häiriköin niitä, joiden maksusuoritus ei näy tilillä määräaikana. >:)
3. Elämänfilosofiasi?
- Miksi jättää huomiselle se, minkä voi tehdä jo tänään
4. Lempisanasi?
- Pötkyliäinen

Sanna-Kaisa Korppila

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Toista vuotta.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Haalarimerkki- ja kulttuurivastaava.
3. Elämänfilosofiasi?
- Pääasia että on hauskaa!
4. Lempisanasi?
- Jauheliha

Saana Tuomela

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Ensimmäistä vuotta
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Tuutorivastaava
3. Elämänfilosofiasi?
- Suklaa on terveellistä. Ja muista äänestää.
4. Lempisanasi?
- Ilahduttava!

Jenni Rajala

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Ensimmäistä vuotta
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Koulutus- ja sosiaalipoliittinen vastaava
3. Elämänfilosofiasi?
- Heikompia ei tallota.
4. Lempisanasi?
- Yksi lukuisista on piilohdyssana 'maailma'.

Minna Aalto

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Yhteensä kuudetta, mutta ensimmäistä Tampereella.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Olen suhdetoimintavastaava ja tärkein tehtäväni on kerätä Kopulalle särvintä leivän päälle.
3. Elämänfilosofiasi?
- Kieltä oikein ja oikeaa kieltä.
4. Lempisanasi?
- Kyllä kiitos!

Satu Rinne

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Ekaa
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Huvimestari
3. Elämänfilosofiasi?
- Kiltteys kannattaa
4. Lempisanasi?
- Pakara

Riikka Kämppe

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Tokaa. Kohta kolmatta, apua.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Sihteeri. Olen hallituksessa vain kevään 2014, sillä lähdän vaihtoon. Tilalleni tulee Henriikka Rantakokko.
3. Elämänfilosofiasi?
- "Ei tarvii olla iso vika, kun se on korvien välissä." Pätee sairaan moneen tilanteeseen!
4. Lempisanasi?
- Känkkäränkkä. Välillä harrastan.

Emma Lammela

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Toista vuotta.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Liikuntavastaava.
3. Elämänfilosofiasi?
- "I prefer not to think before speaking. I like being just as surprised as everyone else by what comes out of my mouth."
4. Lempisanasi?
- Verbi 'viiroittaa'.

Elina Perkiö

1. Monettako vuotta opiskelet suomea?
- Kolmatta vuotta.
2. Mikä on tehtäväsi hallituksessa?
- Kaikessa yksinkertaisuudessaan päivitän Kopulan nettisivuja ja ylläpidän sähköpostilistoja.
3. Elämänfilosofiasi?
- Kliseisesti pyrin tietenkin olemaan onnellinen ja tekemään ihanista ihmisistä ympärilläni onnellisia. Tämän lisäksi tärkeä lähtökohta on, että hyvää ruokaa ei oikeastaan voi syödä liikaa (tai tietenkin ruumiillisesti voi, mutta puhutaan nyt sielullisista jutuista jooko), ja että kaikkia vastaantulevia koiranpentuja pitää pajata.
4. Lempisanasi?
- Pupu.

SUKELLUS YLIOPISTON SOPUKOIHIN

Elisa Lampinen

Tiesitkö, että Tampereen yliopistosta löytyy paljon muutakin kuin vain luentosaleja tai hiljaisia halleja yksinäiselle aherrukselle? Monet käytävät tulevat kyllä tutuiksi fuksivuonna oppitunneilla seikkaillessa, mutta ahkerastakin uudisraivauksesta huolimatta osa kampuksesta jää vähemmälle koluamiselle. Ehkä olet jopa kuullut puhuttavan kierrätyshuoneesta tai Oasiksesta, mutta niiden sijainti – tai jopa olemassaolo – ovat jääneet mysteereiksi. Tässä jutussa Suomi-ilmiö raivaa polultasi risut ja männynkävyt ja esittelee sinulle mielenkiintoisimmat, kätevimmät ja etsityimmät paikat, joita et halua missata opintojesi aikana!

OASIS

Oasista kuvataan Tampereen yliopiston nettisivujen lehdistötiedotteessa yhteisölliseksi oppimis- ja tutkimustilaksi. Tila on tarkoitettu kaikille – sekä opiskelijoille että henkilökunnalle – ja se soveltuu mm. ryhmätyöhön, yhdessäoloon ja hauskanpitoon.

Keväällä 2012 toteutetussa tutkimuksessa havaittiin, etteivät opiskelijat olleet tyytyväisiä ryhmätyötiloihin, ja Oasis onkin rakennettu vastaamaan tätä tarvetta. Tila on auki joka arkipäivä: maanantaista torstaihin kello 8–19 ja perjantaisin 8–16.

Oasiksessa vietetään keskiviikkoisin pelipäivää, jolloin pelit ja konsolit ovat käytettävissä. Perjantaisin on lukupäivä, jolloin voi tutustua tilan kirjoihin ja tabletteihin. Oasiksessa on myös nauhoittava videokamera, jonka aineistoa käytetään tutkimukseen tilan käytöstä. Lisää tietoa ja uutisia Oasiksesta voi lukea sen nettisivuilta, Facebookista tai Twitteristä.

Oasis sijaitsee Pinni B:n toisessa kerroksessa Trimin käytävällä. Ovesa on iso pinkki lappu, jossa sateenkaaren väreissä ohjataan Oasikseen. Oma ensivaikutelmani Oasiksesta oli ällistynyt, ja saatoin vain ajatella, miten yliopistolla onkaan näin mahtava paikka.

Lattia on porrasteinen ja suuret säkkityynyt nököttävät ympäriinsä loikoisan kutsuvasti. Seinien kirjahyllyt ovat täynnä kirjoja ja pelejä. Tilassa on myös paljon elektroniikkaa ja nurkassa kahvikone, josta saa juotavaa taskurahalla. Lehdistötiedotteessa mainitaan myös tilan kalustuksessa kutkuttavan kuuloiset kommunikoivat MurMur-tuolit. Omaksi harmikseni en vielä itse päässyt kokeilemaan näitä onomatopoeettisia istuimia, sillä ne olivat vasta tilauksessa. Tarkempi perehtyminen tuoleihin pitänee toteuttaa jollakin seuraavista visiiteistä...

Lisää tietoa:

<http://oasis.uta.fi/sample-page/>

<https://www.facebook.com/oasisutafi>

<https://twitter.com/oasisutafi>

LEPOHUONEET

Kaipaatko pieniä päivätorkkuja luentojen välillä, mutta et ehdi käymään kotona? Vastauksena ongelmaan on lepo huone! Lepo huone löytyy Linnaa lukuun ottamatta jokaisesta yliopiston rakennuksesta. Lepo huoneisiin pääsee pyytämällä ovenavausta vahtimestarilta.

Kävin tutustumassa päätalon lepo huoneeseen A101. Huone on infopistettä vastapäätä suuren opastaulun takana. Huoneen ulkoasu oli melko pelkistetty, mutta sänky oli ihan mukava. Muut lepo huoneet ovat Pinni A:n 1058, Pinni B:n B0062, Atalpan 123 ja Virran 106.

Katso lisätietoja:

<http://www.uta.fi/hallinto/tilapalvelut/esteettomyys.html>

KIERRÄTYSHUONE

Yliopistolla on oma kierrätys huone, vaikka harva opiskelija on asiasta tietoinen. Kierrätys huoneeseen voi viedä tavaraa tai hakea sitä ilmaiseksi. Kierrätys huone sijaitsee yliopiston päärakennuksen E-siivessä huoneessa 105. Aluksi matka vaikuttaa hankalalta, mutta pienen etsiskelyn jälkeen huone löytyy.

Helpoiten pääset kierrätys huoneeseen kävelemällä Alakuppilan ohi ja kääntymällä siitä vasemmalle. Edessä ovat lasiovet, joista suunnataan portaat alas. Portaiden päässä on käytävä, jonka varrella Kierrätys huone on. Ovi on kiinni, mutta ei lukossa.

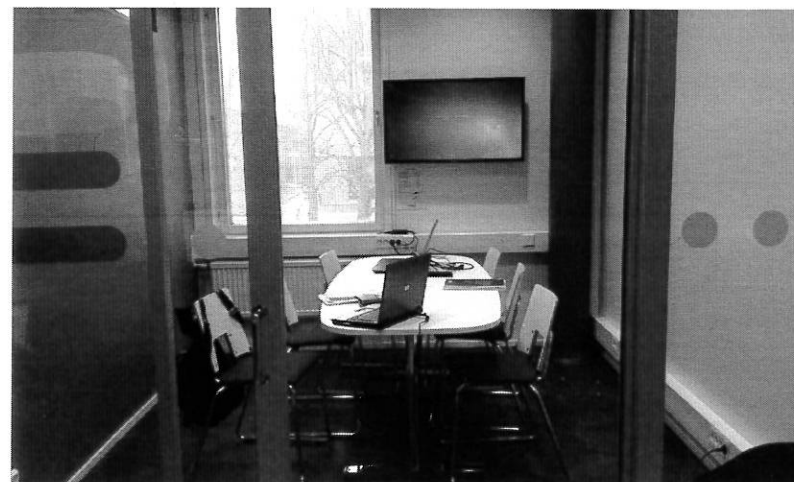
Kierrätys huoneessa on monenkirjavaa tavaraa vaatteista ja lastenhoitotarvikkeista koriste-esineisiin ja tuholai storjunta-aineeseen. Yliopistolla toimii myös virtuaalinen kirpputori, joka löytyy Intrasta.

RYHMÄTYÖHUONEET

Yliopistolla on paljon tiloja, joissa voi opiskella tai lukea hiljaa itsekseen, mutta ryhmätöille sopivia julkisia tiloja ei juuri ole. Ryhmätyö huoneet ovat pääosin erikseen netissä varattavia tiloja, joita on Linnassa, Humanikassa ja Kaupin Tertiossa.

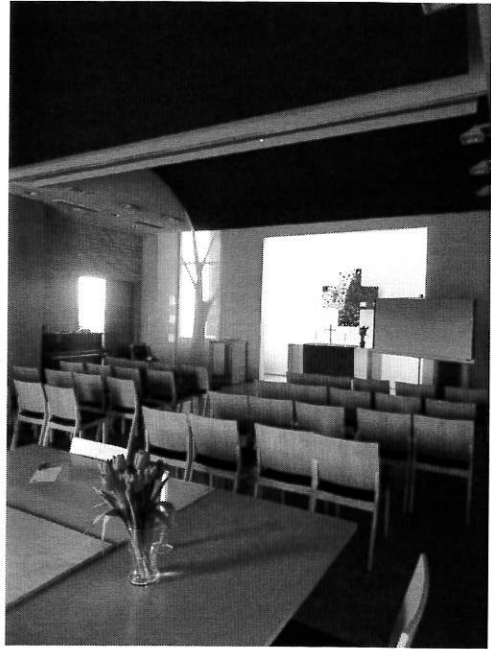
Netistä varattavien ryhmätyö tilojen lisäksi Pinni A:n neljännen kerroksen mikro luokkaan on otettu käyttöön kuusi uutta ryhmätyö huonetta. Huoneita voi käyttää, mikäli ne vain ovat vapaina. Huoneet on sisustettu eri tavoin ja ne soveltuvat vaihtelevan kokoisille ryhmille. Kun itse kävin testaamassa huoneita, pidin niiden rauhasta ja sisustuksesta.

Lisää tietoa:

<http://www.uta.fi/kirjasto/palvelut/tilatjalaitteet/ryhmatyohuoneet.html>

<http://www.aviisi.fi/artikkeli/?num=12/2013&id=8087d3d>

KAPPELI TAIVAANKANSI

Tampereen yliopiston oma kappeli sijaitsee Pinni B:n viidennessä kerroksessa. Kappeli on avoinna arkisin kello 8–16.

Paikan päältä tavoittamani yliopistopastori Risto Korhonen kertoo, että kappelilla voi hiljentyä hetken itsekseen tai osallistua erilaisiin tapahtumiin. Varsinkin koeruuhiin aikaan niin opiskelijat kuin opettajat poikkeavat kappelille hengähtämään hetkeksi. Säännöllisesti järjestettävät tapahtumat keräävät myös osallistujia. Kappelilla pidetään mm. viikoittaista Café Taivaankanta sekä varttikirkkoa. Lisää tietoa tapahtumista voi lukea kappelin ilmoitustaululta. Kappelilla kokoontuvat myös erilaiset järjestöt, ja tilaa voi varata esim. ainejärjestöjen kokouksiin papin varauskirjasta.

Korhonen kuvailee, että Kappeli on avoinna kaikille uskonnollista taustaa katsomatta. Vaikka Kappelin tausta on kristillinen, saavat kävijät

tilaa pohdiskelulle, kyseenalaistamiselle ja itsensä etsimiselle.

Hauskana yksityiskohtana Kappelissa ovat katon lamput. Katto on jaettu kahteen osaan, ja kummallakin puolella avautuu Jeesuksen aikainen tähtitaivasnäky – toinen Betlehemistä ja toinen Tampereelta.

Lisätietoa:

<http://www.tampereenseurakunnat.fi/opiskelijat>

MUSEOHUONE

Haikailenko taukoa moderniin teknologiseen työkäyttöön, tai haluatko haistella historian havinaa? Suuntaa Museohuoneeseen! Huone sijaitsee päärakennuksen huoneessa A 131 ja on auki sopimuksen mukaisesti. Toisin sanoen, vahtimestari avaa oven, kun pyytää infotiskiltä.

Museohuoneessa pääsee tutustumaan vanhanaikaiseen yliopiston henkilökunnan työhuoneeseen. Tosin itse bongasin ainakin kolmet silmälasit ja muutaman pöytäpuhelin, joten huoneeseen on koottu tavaraa enemmän kuin yhden toimistotyöläisen tarpeisiin. Mielenkiintoisina yksityiskohtina löytyi mm. vanha piippu, kirjoituskone ja teos sielutieteestä.

Alkaako tekemään, kas siinä vasta pulma

Helmi Riihonen

Helmikuussa koko Suomenmaata kohisutti suomen kielen lautakunnan tiedote, jonka mukaan pitkän keskustelun päätteeksi *alkaa tekemään* -rakenteen on viimein hyväksytty *alkaa tehdä* -rakenteen rinnalle. Onko tämä merkki kulttuurimme rapistumisesta? Vajoaako kieli nyt anarkiaan? Juoksevatko äidinkielenopettajat alasti kaduille anglismeja huudellen? Kerätäänkö Kotuksen pihamaalle Isoja suomen kielioppeja ja Virittäjiä kokoksi, jota sitten *aletaan polttamaan*? Epäilemättä tämä on niitä lopun aikoja, joista profetiamme E. N. Setälä jo aikanaan varoitti. Valittujen ja Oikeakielisten on syytä kaivautua poteroihinsa ja odottaa rauhassa, että heidät tempaistaan kaiken tämän kielellisen kaaoksen keskeltä luvattuun paratiisiin, jossa heitä odottaa viisitoista sijamuotoa.

Talvi vaihtui kevääseen ja kesä lähestyy; lautakunnan dramaattisesta tiedotteesta on jo kolmisen kuukautta, ja yhä vain aurinko nousee joka aamu ja ihmiset alkavat tekemään arkiaskareitaan – aivan kuten ovat alkaneet jo vuosikausia. Kun suurin kohu on nyt laantunut, viimeisetkin kiihkoilijat voivat varovasti kaivautua esiin kivenkoloista. Suomen kieli elää yhä aivan yhtä vahvana ja elinvoimaisena kuin ennenkin, mutta jokin on muuttunut: kielenhuollon ohjeet ovat taas aavistuksen tasa-arvoisemmat kuin vielä vuosi sitten. Kuiskaa ääneen *alkaa tekemään*. Eikö se maistukin suussa erilaiselta kuin ennen? Ennen niin kitkerä kielletyn hedelmän maku on kadonnut, ja tilalle hiipii virkistävä raikkaus. Tähtikö vapaus maistuu? Kirjoita seuraavaksi samat sanat paperille. Siinä se nyt on, vihdoinkin vapautettuna kahleistaan, vihdoinkin hyväksyttynä ja oikeakielisenä. Onko illatiivin leppoisa pehmeys koskaan näyttänyt kauniimmalta?

Alkushokin jälkeen vähitellen huomaa, että *alkaa tehdä* ja *alkaa tekemään* elävät rinnakkain varsin nätisti, käsi kädessä ja toisiaan täydentäen. Kielenhuolto vaalivan kirjoittajan aivoihin polttomerkitty sääntö alkaa haalistua, ja ennen rautaristikolla toisistaan erotetut kielimuodot kietoutuvat yhteen kuin rinnakkain kasvavat herneenversot. Miksi ne alunperin edes täytyi erottaa toisistaan? Syytetyn penkille asetetaan usein murteiden välinen taistelu ja sen seuraukset. Sanavalinta saa tilanteen kuulostamaan siltä, kuin kieli jakomielitautinsa kourissa taistelisi itse itseään vastaan. Tuskinpa kuitenkaan voi sanoa, että tietyt kielimuodot olisivat luonnostaan vastakkaisia tai toisensa poissulkevia. Loppujen lopuksi on muistettava, että ihmiset riitelevät, ei kieli.

Mari Tiiro kruunattiin Vuoden Fuksiksi!

Kopulan tuutorit jakoivat tämän syksyn alussa fukseille fuksipassit, joihin fuksien tuli kerätä erilaisia merkintöjä tapahtumista ja tempauksista, joihin he olivat osallistuneet vuoden aikana. Fuksien vuosi huipentui torstaina 24. huhtikuuta fuksigaalaan, joka järjestettiin Domus-klubilla. Siellä huikean kamppailun jälkeen Mari Tiiro osoittautui ahkerimmaksi fuksiksi ja hänet palkittiin upealla propellilippiskruunulla. *Kuvat: Maiju Torkkeli*

Fuksigaalassa oli paikalla seitsemän fuksia, tässä heistä neljä: (vasemmalta) Saana, Mari, Anna-Sofia ja Jenni.

Tuutori-Merin jätskipaita keräsi paljon ihailua.

Hanna-Mari heittäytyi villiksi kuosien kanssa.

Jos Jennin paitaa tuijottaa liikaa, voi saada päänsäryn.

Vasemmalla: Tuutorit (vasemmalta) Camilla, Riikka ja Henriikka nautiskelivat vaniljasuukoista.

Alla: Fuksigaalaan osallistui yhteensä 18 ihmistä, woopwoop!

Kaksi fuksia palautti fuksipassinsa, heistä parempi oli Mari Tiiro.

Mari sai kruunukseen upean propellilippiksen. Toivomme että se on vielä tallella WappuKolmioiden jäljiltä.

Mitä maksaa kielen ammattilaisen työpanos? Kielentarkistuksen hinnoittelu

Anna Lantee

Fennistien keskuudessa tuntuu olevan hiukan epäselvää, miten kielentarkistustöitä hinnoitellaan ja kuinka suuren palkkion työstä voi pyytää. Tässä on muutamia käytännön ohjeita kielenhuoltotöiden tekemiseen.

Sovi, mitä tehdään

Sovi asiakkaan kanssa, mitä tekstistä tarkistetaan. Usein asiakas pyytää "oikolukua", joka tarkkaan ottaen tarkoittaa vain lyöntivirheiden korjaamista. Useimmiten on tarpeen tarkistaa ainakin yhdyssanat, välimerkit ja viittaussuhteet. Yllättävän usein pitää korjata myös rektio- ja kongruenssivirheitä.

Astetta perusteellisemmassa tarkistuksessa korjataan myös tyyli- ja sananvalintaseikkoja sekä oiotaan pitkiä ja hankalia virkerakenteita. Joskus saattaa olla tarpeen puuttua koko tekstin rakenteeseen ja siirtää tai kirjoittaa uudelleen kokonaisia kappaleita. Mitä perusteellisempi tarkistus, sitä enemmän siihen kuluu aikaa. Sovi myös työn aikataulusta.

Pyydä aina teksti nähtäville etukäteen

Pyydä asiakkaalta 5–10 sivun tekstinäyte ennen sopimuksen tekoa, jotta tiedät, mitä tekstistä on tarpeen korjata. Tee näytteestä esitarkistus, jonka perusteella voit laskea, kuinka kauan koko tekstin tarkistamiseen suunnilleen menee. Lisää 20 % ylimääräistä, koska tekstissä tulee kuitenkin kaikenlaisia yllätyksiä. Hinta-arvion tekeminen etukäteen säästää asiakkaan ikävältä yllätykseltä ja sinut hankalalta tilanteelta.

Pyydä kieliammatilliselle sovelias palkkio

Kerro arvioimasi tuntimäärä haluamallasi euromäärällä. Jos työn maksaa projekti, laitos, yritys tms., tuntipalkkio on vähintään 20–25 euroa. Siis vähintään. Ei senttiäkään alle. Jos taas maksajana on köyhä opiskelija, voi tuntipalkkiota hiukan laskea. Yritä silloinkin pysyä vähintään 15 eurossa, jotta et polje hintoja. Muuten koko ammattikunnan asema ja arvostus heikkenee.

Itse olen tarkistanut graduja myös suklaa- ja viinapalkalla. Tämän tyyppisiä sopimuksia tosin kannattaa tehdä vain hyvien ystävien kesken.

Tee kirjallinen sopimus ja noudata sitä

Hintatarjous kannattaa tehdä kirjallisena, esimerkiksi sähköpostitse. Pidä asiaan liittyvät sähköpostit tallessa, kunnes työ on tehty. Noudata tekemääsi sopimusta ja ilmoita mahdollisista muutoksista.

Muista, että edustat samalla koko kielentarkistajien ammattikuntaa. Tyytyväinen asiakas suosittelee kielenhuoltoa muillekin, joten hyvin hoidettu keikka saattaa poikia lisää töitä. Sinulle ja meille muille.

Lähetä lasku

Kun työ on valmis, lähetä perään lasku. Laskusta tulee selvitä työn luonne, tuntimäärät, tuntipalkka, henkilötunnus, pankkiyhteys ja muut yhteystiedot. Liitteeksi laitetaan kopio verokortista. Yritykset ja projektit haluavat yleensä muodollisen laskun (ks. mallia alla), mutta yksityisasiakkaille riittää edellä mainittujen tietojen lähettäminen sähköpostitse.

Yksityisasiakkaita voi laskuttaa verokortilla, mutta myös muunlaiset sopimukset ovat mahdollisia. (Minä tai Suomi-Ilmiö emme siis kehota pimeään työhön.)

Älä tee pimeästi, etenkin tuntemattomille. Et saa siitä eläkettä, ja myös asiakkaalle voi koitua hankaluuksia myöhemmin. Pakolliset maksut voi hoitaa esim. ukko.fi-palvelun avulla. Työnantaja taas voi käyttää esim. palkka.fi-palvelua. Nämä kulut kannattaa huomioida hinta-arviossa. Asiallisesti hoidettua keikkaa voi myöhemmin mainostaa vaikkapa CV:ssä.

Isompia keikkoja voi laskuttaa myös kahdessa osassa. Ensin laskutetaan noin puolet arvioidusta summasta ja työn valmistuttua loppusumma lopullisen työmäärän mukaan. Tässä esimerkinomainen laskumalli. Lisää tai poista tietoja tarpeen mukaan. Projektien laskuihin liitetään usein kyseisen projektin tunnistetieto, jonka voi merkitä esimerkiksi asiakkaan tietojen yhteyteen.

Atte Asiakas	LASKU
Pilkkuvirhetie 2	
12345 Kaupunki	27.4.2014
Toimitan palkkion maksamista varten seuraavat tiedot:	
Työ sivua	Tämän nimisen tekstin kielenhuolto, 18
Työn kesto	3 tuntia
Tuntipalkkio	25 euroa/tunti
Loppusumma	75 euroa
Tilinumero	123456-1234567
Veroprosentti	10 %
Henkilötunnus	010101-1234A
Yhteystiedot	Kaisa Kielenhuoltaja Pilkkutie 3 12345 Kaupunki
Matkapuhelin	040 123 4567
Sähköposti	kaisa.kielenhuoltaja@uta.fi

Suomen kielen perfektin semanttiset tyypit venäjänkielisen käännöskorpuksen pohjalta

Natalia Kachelina

Olen tutkinut pro gradussani suomen kielen perfektin venäjänkielisten käännöstekstien pohjalta. Äidinkieleni on venäjä, mistä syystä suomen kielen perfektin tutkiminen ja sen käyttöalan oppiminen on ollut tarpeellista.

Tutkimuksessani avaan suomen kielen perfektin luontoa venäjän avulla. Perfektiä voidaan ajatella sävykirjoon jakautuvana valona, ja tällä tavalla suomen kielen perfekti on tutkimuksessani avautunut - se on ollut valkoinen, mutta saanut uusia sävyjä venäjän kielen analyysin avulla.

Venäjän kielessä ei ole morfologisesti ilmaistua perfektin, ja omasta kokemuksestani tiedän, että tämä tempus on tuottanut usein venäjänkielisille kielenoppijoille hankaluuksia. Työssään *Minä lienen tullut joskus Suomessa vielä?* (2011) Veera Virtanen tarkastelee venäjänkielisten suomi toisena- ja suomi vieraana kielenä –oppijoiden perfektin ja imperfektin omaksumisen ongelmia. Hänen mukaansa suomea vieraana kielenä oppivat ilmaisevat ratkaisevat morfologisen perfektimuodon puutteen ilmaisemalla perfektin vaihtelevasti preesensillä ja imperfektillä. Virtanen olettaa, että väärän aikamuodon käyttö saattaa johtua opiskelijoiden äidinkielen vaikutuksesta kohdekielen aikamuotojärjestelmään.

Helsingin yliopiston lehtori Yrjö Lauranto, joka on opettanut suomea vieraana kielenä unkarilaisille opiskelijoille, huomioi, että sellaisten kielenoppijoiden, joiden omassa äidinkielessä menneeseen aikaan viitataan vain yhdellä tempuksella, on vaikeaa erottaa suomen kielen imperfekti, perfekti ja pluskvamperfekti toisistaan.

Erilaisia perfektityyppejä

Suomen kielestä erotetaan preesensperfekti ja futuuriperfekti. ISK:n mukaan (2004: 1461) preesensperfekti ilmaisee tapahtumaa, joka on tapahtunut menneisyydessä, mutta jolla on yhteys nykyhetkeen – mennyt tapahtuma on siis relevantti puhujan nykyisyyden kannalta. Futuuriperfektillä taas viitataan tulevaan, tarkastellaan menneisyyden tilannetta tulevassa (ISK 2004: 1471).

Matti Larjavaara (2007: 368) erottaa preesensperfektistä kuusi erilaista semanttista tyyppiä.

1. Resultatiivinen perfekti ilmaisee, että puhehetkeen tai johonkin tulevaan määrähetkeen mennessä on tapahtunut jokin muutos ja että muutos on yhä voimassa (Larjavaara 2007: 368 - 373). *Matti on kirjoittanut kirjan / Matti ei ole vielä kirjoittanut kirjaa.*

2. Eksperientiaalinen perfekti ilmaisee pelkkää tapahtuneisuutta ja kokemuksellisuutta: Erinäiset tulleet ja menneet tapahtumiset ja olemiset kuuluvat jonkin henkilön tai ilmiön historiaan. Eksperientiaalisessa perfektissä ei ole tulosta, mutta siinä syntyy suhde tekijään (Larjavaara 2007: 373 - 376). *Matti on käynyt Moskovassa.*

3. Progressiivisen perfektin pragmaattinen motiivi on ilmaista jatkuvaa tapahtumista tai olemista, joka ulottuu puhehetkeen asti (Larjavaara 2007: 376 - 377). *Matti on aina rakastanut tätä naista ja tulee aina rakastamaan.*

4. Lähimenneen perfekti ilmaisee välittömästi puhehetkeä edeltävää juuri tapahtunutta, tuoreita uutisia. Tällaisen lähimenneen perfekti on lähellä vastaavaa lähimenneen imperfektiä (Larjavaara 2007: 377 - 378). *Matti on juuri lähtenyt autolla toimistostaan kotiinsa päin.*

5. Inferentiaalinen perfekti ilmaisee, että puhuja on itse päätellyt tai havainnut sen asiointilan. Inferentiaaliset lauseet ovat subjektiivisia, puhujan omia päätelmiä ja arvioita (Larjavaara 2007: 379 - 380). *Matti on (selvästikin) tupakoinut parvekkeella.*

6. Kvotatiivinen perfekti ilmaisee second hand -tietoa, jolloin tiedon lähde on joku muu kuin puhuja. Tämän perfektityypin pragmaattinen motiivi on ilmaista toisen tietoa, välittää kuulumisia, juoruja (Larjavaara 2007: 378 - 379). *Matti on (kuulemma) mennyt uudestaan naimisiin.*

Futuuriperfektillä voidaan ilmaista vähemmän merkityksiä kuin preesensperfektillä. Futuuriperfektin semanttisia tyyppiä on Larjavaaran mukaan kolme – resultatiivinen, eksperientiaalinen ja progressiivinen (2007: 368).

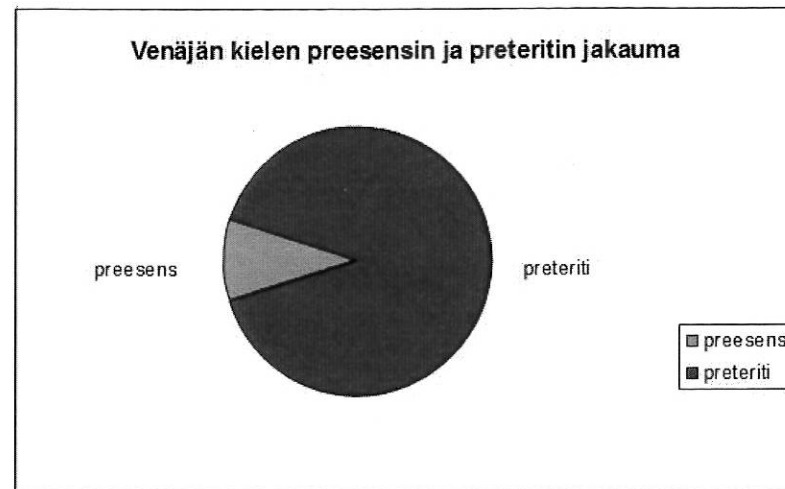
Omassa tutkimusaineistossani olen erottanut kolme preesensperfektin tyyppiä (resultatiivinen, eksperientiaalinen ja progressiivinen) ja tutkinut, miten venäjän kielen tempus- ja aspektijärjestelmä suhteutuvat suomen kielen preesensperfektiin.

Suomen ja venäjän tempus- aspektijärjestelmän eroja

Tempus- ja aspektijärjestelmänsä suhteen suomi ja venäjä eroavat toisistaan suuresti. Aspektikategoria vaikuttaa kaikkiin venäjän kielen verbeihin, sillä tempus ei ole pakollinen eikä kaikilla venäjän kielen verbeillä edes ole tempusparadigmaa. Verbien tempusparadigma riippuu aspektista, joita venäjässä on kaksi: imperfektiivinen ja perfektiivinen. Imperfektiivinen ja perfektiivinen aspekti eroavat toisistaan toiminnan laadun ilmaisemisessa ja vaikuttavat tempusten muodostamiseen. Verbin imperfektiivisellä aspektimuodolla osoitetaan, että verbin ilmaisema toiminta on päättymätöntä, jatkuvaa, pitkäaikaista, kestäväää tai toistuvaa. Imperfektiivinen aspektimuoto osoittaa itse tekemistä, prosessia riippumatta tuloksesta tai ajasta, ja sitä ilmaistaan kolmella aikamuodolla: preesensillä, preteritillä tai liittofutuurilla. Verbin perfektiivinen aspekti puolestaan ilmaisee, että toiminta on loppuun suoritettua (tai tulevaisuudessa loppuun suoritettavaa). Perfektiivisillä verbeillä on kaksi aikamuotoa: preteriti ja yksinkertainen futuuri.

Suomen kielen tempuksista erotetaan preesens, imperfekti ja kaksi liittotempusta – perfekti ja pluskvamperfekti. Suomen kielessä puhutaan objektiaspektista, mikä näkyy siinä että kieliopillistunut aspekti kytkeytyy erityisesti lauseen objektin sijanvaihteluun. Sen lisäksi suomen kielen verbit voidaan jakaa muutamaankin aspektuaaliseen tyyppiin riippuen verbin omasta merkityksestä: rajapakoinen, rajaava ja rajakuinen (ISK § 1508–1515). Suomen kielessä ei varsinaisesti puhuta slaavilaistyyppisestä verbiaspektista vaan laajemmin aspektuaalisuudesta.

Morfologisesti perfekti on statiivisen olla-apuverbin preesensin ja aiemmin ilmaisevan NUT- tai TU-partisiipin muodostama liittotempus (ISK 2004:1460). Se on osittain menneen ja osittain menemättömän ajan tempus (ISK 2004: 1460) – Larjavaara kirjoittaa, että perfekti jossain mielessä yhdistää preesensin ja imperfektin. Larjavaaran mukaan perfektin koettu ongelmallisuus johtuu paljolti perfektimuodon mukanaan tuomasta monimerkityksisyydestä (Larjavaara 2007: 367).

Kuvio 1. Venäjän kielen preesensin ja preteritin jakauma

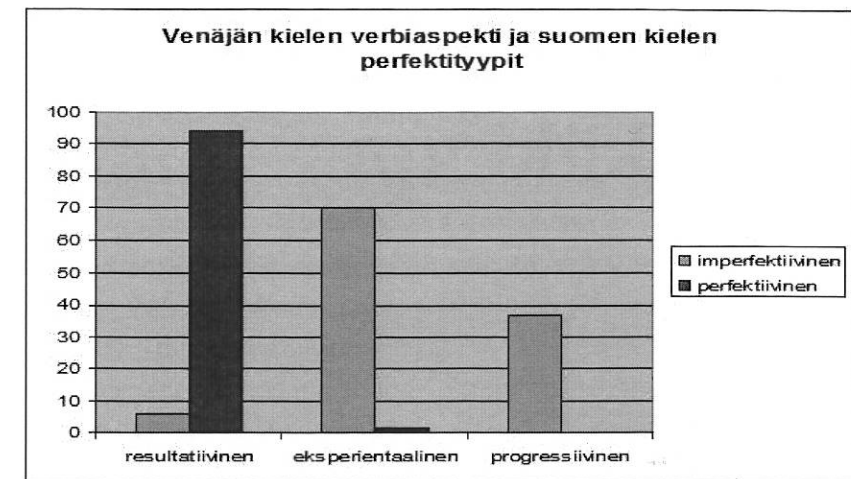
Tämä kuvio (1) havainnollistaa nähdäkseni sen, että perfekti on menneen ajan tempus ja venäjässä menneisyyden ilmaisu on dominoivaa. Suomen kielen perfekti kuvaa tapahtumia, jotka ovat selvästi alkaneet menneisyydessä, mutta venäjänkielissä käännosteksteissä ilmestynyt preesensin aikamuoto havainnollistaa sen, että suomen kielen perfekti ilmaisee nykyrelevanssia.

Kielissä perfektin käytön yhteinen pragmaattinen merkitys on menneen tapahtuman yhteys nykyhetkeen, läsnäolo nykyhetkellä. Kun puhuja haluaa korostaa sitä, että menneen tapahtuman yhteys nykyhetkeen on hänelle tärkeä, hän valitsee aikamuodoksi perfektin. Nimenomaan motiivi ja yhteys nykyhetkeen on se, mikä erottaa perfektin imperfektistä.

Resultatiivisen perfektin motiivi on muutos, joka näkyy ja tuntuu nykyhetkellä. Eksperientaalisessa perfektissä motiivi on puolestaan tekijän kokemuksellisuus, joka on jäänyt osaksi hänen historiaan ja jota hän pitää tärkeänä nykyhetkellä. Larjavaara kirjoittaa, että progressiivista perfektia vastaa monessa kielessä (kuten venäjässä) preesens (Larjavaara 2007:377). Äidinkielenään venäjää puhuvat henkilöt ilmaisevat usein virheellisesti nykyhetkeen saakka kestänyttä ja yhä jatkuvaa tekemistä preesensillä. Myös suomen kielen progressiivinen perfektityyppi sisältää vahvasti preesensin aineksen: progressiivisen perfektin motiivi on ilmaista jatkuvaa tapahtumista tai olemista, joka on alkanut ennen puhehetkeä ja ulottuu puhehetkeen eli nykyisyyteen asti.

Perfekti ja aspekti

Larjavaara kirjoittaa, että perfektiiisyys/imperfektiiisyys –tyyppinen aspektuaalisuus ei yleisesti ottaen kytkeydy millään erityistavalla perfektiin. Perfektilause voi olla yhtä hyvin perfektiiivinen kuin imperfektiiivinen - eli rajattu tai rajaamaton (Larjavaara 2007: 381). Aspekti tarkoittaa näkökulmaa tilanteen sisäiseen aikarakenteeseen: tilanne esitetään joko perfektiiivisenä eli rajattuna tai imperfektiiivisenä eli rajaamattomana (ISK 2004:1430).

Kuvio 2. Venäjän kielen verbiaspekti ja suomen kielen preesensperfektin tyypit

Tutkimusaineiston tulokset näyttävät, että suomen kielen resultatiivinen, eksperientaalinen ja progressiivinen perfektityyppi voivat olla yhtä hyvin perfektiiivisiä kuin imperfektiiivisiä - eli rajattuja tai rajaamattomia. Jokaisella perfektityypillä on kuitenkin oma tendenssinsä.

Resultatiivisen perfektin voidaan karkeasti sanoa olevan leimallisen perfektiiivinen. Tämän tyyppin korvasikin venäjänkielissä lauseissa huomattavan dominoivana perfektiiivinen verbiaspekti.

On selvää, ettei suomen resultatiivinen perfekti ilmaise suoraan samaa kuin venäjänkielinen perfektiiivinen verbiaspekti - se ei ilmaise, että tilanne on rajattu, loppuun suoritettu ja päättynyt. Sen sijaan Larjavaaran mukaan suomen resultatiivinen perfekti ilmaisee, että puhehetkeen mennessä on tapahtunut jokin muutos - eli prosessi, jossa jokin tulee toisenlaiseksi kuin se oli. Oletuksena muutoksella tarkoitetaan kaikkea sitä, mikä muuttaa jonkun tai jonkin tilan, eli teolla on saatu lopputulos tai tehty jokin saavutus. Tätä tilannetta voidaan ilmaista rajattuna, loppuun suoritettuna ja päätepisteensä saavutettuna, mutta koska muutos tarkoittaa prosessia, tilanne voi myös olla saavuttamatta päätepistettään tai lopputulostaan. Sen huomaamme esimerkeistä, joissa suomenkielisen tekstin resultatiivisen perfektin sisältävät finiittiverbit kääntyvät venäjäksi aspektiltaan imperfektiiivisiksi verbeiksi. Sisäiseltä luonteeltaan resultatiivinen perfekti voi siis olla yhtä hyvin perfektiiivinen kuin imperfektiiivinen.

Karkeasti sanoen sisäiseltä luonteeltaan eksperientaalinen perfekti on imperfektiiivinen - se ei ilmaise mitään muutokseen johtanutta tapahtumista vaan pelkkää tapahtuneisuutta (Larjavaara 2007: 373). Venäjän kielen imperfektiiivinen verbiaspekti osoittaa itse tekemistä, prosessia riippumatta tuloksesta tai ajasta, ei-totaalista toimintaa ja/tai toimintaa, joka joko pyrkii tai ei pyri kohti rajaa, prosessuaalisuutta sekä toistuvuutta. Semanttiselta merkitykseltään venäjän kielen imperfektiiivinen verbiaspekti ja suomen kielen eksperientaalinen perfektityyppi ovat lähellä toisiaan.

Progressiivinen perfekti on Larjavaaran mukaan aina leimallisen imperfektiiivinen (Larjavaara 2007: 381). Sen näemme tutkimuskorpusaineistossani siten, että progressiivisen perfektin sisältämät lauseet ovat kääntyneet venäjäksi kokonaan aspektiltaan imperfektiiivisiksi verbeiksi.

Natalia Kachelina

Tampereen yliopisto

Kieli-, käännös- ja kirjallisuustieteiden yksikkö

Suomen kieli

Pro gradu-tutkielma *Suomen kielen perfektin semanttiset tyypit venäjänkielisen käännöskorpuksen pohjalta* (Maaliskuu 2014)

Opiskelijat opettajina – Kurki ja käki 3.4. – 4.4.2014

Johanna Yrjänäinen

Kurki ja käki tarkoittaa muutakin kuin kahta luontokappaletta, aloittaa järjestelytoimikunnan puheenjohtaja **Hanna Simola** konferenssin. Ja näinhän se on: *Ku* niin kuin kulttuuri, *Ki* niin kuin kirjallisuus, *Kä* niin kuin kääntäminen ja *Ki* niin kuin kieli.

Tämä poikkitieteellinen opiskelijakonferenssi on järjestetty viimeksi vuonna 2009, joten se näkee päivänvalon nyt ensimmäistä kertaa uudessa kieli-, käännös- ja kirjallisuustieteidenyksikössä. Kaksipäiväisen konferenssin tarkoituksena on lisätä yliopiston sisäistä vuorovaikutusta antamalla opiskelijoille mahdollisuus esitellä tutkimuksensa yleisölle.

Tapahtumassa kuullaan myös plenaristiesitelmää, joista tällä kertaa vastaavat **Jukka Havu**, **Hanna Meretoja**, **Yrjö Lauranto** ja kansainvälinen vieras **Sebastian Hoffman**. Opiskelijoiden esitelmät kestävät 20 minuuttia ja plenaristiesitelmät 40 minuuttia. Jokaisen esitelmän loppuun on varattu aikaa myös kysymyksille ja keskustelulle.

Opiskelijoiden käsialaa

Kurki ja käki on kauttaaltaan opiskelijoiden järjestämä, ja myös oma oppiaineemme on tapahtumassa edustettuna sekä järjestelytoimikunnan että esitelmien tasolla. Konferenssin tiedotusvastaava **Mariella Tolkki** kertoo hieman roolistaan tapahtuman järjestämisessä.

- Olin tapahtuman tiedotustiimissä. Sen lisäksi varasin tiloja ja hankin kontakteillani julisteentekijän ja nettisivujen luojan. Kuuntelin myös useamman sektioesitelmän antaakseni esiintyjille palautetta konferenssin jälkeen.

- Kurki ja käki on tärkeä kahdesta syystä, Mariella pohtii. - Ensinnäkin siinä tutustutetaan opiskelijat konferenssitapahtuman kulkuun ja tarjotaan erittäin arvokasta esiintymiskokemusta. Opiskelijat myös

osallistutetaan itse tapahtumaan, sillä he järjestävät konferenssin, tulkkaavat esitelmää ja ovat tietysti myös päätähtiä itse esitelmöijinä.

Kopulasta mukana järjestelytoimikunnassa olivat Mariellan lisäksi verkkovastaavana **Elina Perkiö** ja Suomi-Ilmiötäkin kuvittava **Elisa Lampinen**, joka suunnitteli tämän numeron kannessa komeilevan julisteen.

Jännitys ei haittaa

Suomen kielen opiskelijaesitelmää on konferenssissa kaksi kappaletta. **Emilia Tuuri** esitelmöi pro gradustaan, jossa tutkii adpositiorakenteita asiointilojen välisen kausaalisuuden ilmaisijoina. Tutkimukseen kuului kausaalisten adpositioiden merkitysverkoston hahmottelua laajemmassa merkityksessä sekä muutamien adpositioiden korpuspohjaista analyysia. On kiinnostavaa oppia adpositioiden merkityseroista, itselleni ennestään tuntemattomasta aiheesta.

Hanna-Riikka Hodgesin esitelmä "Monimuotoinen lienee" kertoo niin ikään hänen valmistuvasta pro gradustaan. Hän vertailee tutkimuksessaan lienee-sanan käyttöä Helsingin Sanomien ja Suomi24-yhteisön verkkokeskusteluissa. Kiinnostavaa on ensinnäkin se, miten paljon lienee-sanan käyttö vaihtoi käyttöyhteydestä riippuen: sanomalehtiteksteissä *lienee* on tyypillisesti neutraali arvelevan väitteen yhteydessä esiintyvä muoto, mutta verkkokeskusteluissa sillä ilmaistaan ivaa tai muita kielteisiä tunteita. Haastattelimme Hodgesia hänen esitelmointikokemuksestaan.

Mitä eri vaiheita konferenssiin kuului sinun kohdallasi?

- Pidin konferenssissa esitelmän. Lisäksi kuulin monta kiinnostavaa esitelmää – niin opiskelijoiden kuin plenaristienkin pitäminä – ja osallistuin loppuillanviettoon. Ennen konferenssia järjestettiin abstraktikoulutus ja esitelmäkoulutus, joiden materiaalit julkaistiin myös verkossa. Abstraktikoulutukseen en päässyt mukaan, mutta esitelmäkoulutukseen osallistuin.

Esitelmöijää ei siis jätetä omilleen, vaan saa ohjausta kahdessa eri koulutuksessa!

- Vaikka esitelmäkoulutuksessa oli paljon tuttuakin asiaa, koin sen hyödylliseksi. Henkilökohtaisesti parasta koulutuksessa oli kehoitus kirjoittaa esitelmä. Sain ikään kuin luvan kirjoittaa esitelmäni sanasta sanaan etukäteen. Olen aina ajatellut, etteivät hyvät esitelmöitsijät näin tee, ja kokeneiden ei ehkä tarvitsekaan. Minulle kirjoittaminen ja paperin mukana pitäminen on kuitenkin tärkeää siksi, että olen kamala jännittäjä. Vaikken lukenutkaan esitelmäni sanasta sanaan paperista, tieto paperin olemassaolosta poisti tehokkaasti jännitystä. Tiesin, että jos unohdan jotain, voin turvautua siihen.

- Esitelmän pito jännitti, mutta se meni ihan hyvin ja siitä jäi hyvä mieli. Kommentteja ja kysymyksiä esitettiin esitelmän jälkeen kivasti, ja sain palautetta myös myöhemmin. On mukava saada palautetta ja huomata, että oma tutkimusaihe kiinnostaa, vaikka ilman sitäkin esitelmänpito olisi ollut hyvä kokemus.

- Iltatilaisuus oli mukava ja lämminhenkinen. Oli kiva jutella niin ennestään tuttujen kuin uusien tuttavuuksienkin kanssa. Opetushenkilökuntaakin on hauska tavata rennoissa tunnelmissa. Tilaisuus oli hyvä päätös konferenssille.

Millainen kokemus omasta tutkielmasta kertominen oli? Mikä oli helppoa, mikä vaikeaa?

- Tämä oli jo toinen kerta, kun pidin esitelmän Kurki ja käki -konferenssissa, ehkä juuri siksi oli helppo päätös lähteä mukaan. Viimeksi, syksyllä 2009, olin toisen vuoden opiskelija ja pidin opettajan rohkaisemana esitelmän pienestä kyselytutkimuksesta, joka oli aineopintojen kurssiin kuuluva harjoitustyö. Nyt esittelin loppusuoralla olevaa pro gradu -tutkielmaani, joka sattumalta lähti liikkeelle juuri tuosta harjoitustyöstä.

- Minusta oli kiva esitellä tutkielmaani, vaikka vähän jännitti ja esitelmää laatiessani iski välillä epäily, että kiinnostaakohan tämä ketään. Vaikeinta oli päättää, mitä sisällyttää esitelmään, jotta siitä tulisi kiinnostava, johdonmukainen sekä riittävän selkeä ja ymmärrettävä kokonaisuus. 20 minuuttia on yllättävän lyhyt aika.

- Kun esitelmän oli valmistellut ja harjoitellut, sen esittäminen ei tuntunut kovin pelottavalta. Eniten jännitti toisaalta se, kysyykö kukaan mitään, ja toisaalta, osaanko sanoa mitään mahdollisiin kommentteihin tai kysymyksiin. Hyvin se kuitenkin meni. Oman tutkimuksen tuntee kuitenkin parhaiten itse, eikä kaikkea tarvitse tietää. Parhaimmillaan yleisöltä saa kommentteja, jotka auttavat näkemään asian uudesta näkökulmasta, ja vievät tutkimusta eteenpäin.

Koetko, että esiintymisestä on hyötyä tulevaisuudessa?

- Kaikesta esiintymiskokemuksesta on ehdottomasti hyötyä, ja kaikki tilaisuudet esiintyä kannattaa käyttää hyväksi. Joskus välttelin esiintymistä viimeiseen asti, ja edelliseen Kurki ja käki -konferenssiin päädyin lähinnä siksi, etten osannut sanoa ei. Selvisin kuitenkin ehjin nahoin, ja kuulijakunta otti esitelmäni ystävällisesti vastaan, kuten tälläkin kertaa. En edelleenkään rakasta esiintymistä, mutta elämässä tulee aina

Hanna-Riikka Hodges

tilanteita, joissa pitää olla esillä, ja jokaisen esiintymiskokemuksen jälkeen seuraava kerta on aina helpompi. Kurki ja käki -konferenssi on mielestäni todella hyvä matalan kynnyksen paikka harjoitella esitelmän pitämistä.

- Toivon, että Kurki ja käki -konferenssi järjestetään jatkossa useammin, vaikkapa joka toinen vuosi. Ehkä useammin järjestettynä konferenssi tulisi tutuksi jo opintojensa alkuvaiheessa oleville eikä kynnyksen osallistua siihen kandi- tai graduvaiheessa tuntuisi niin suurelta. Konferenssissa oli kivasti esitelmiä, mutta lisää olisi varmasti mahtunut. Tällä kertaa näytti siltä, että erityisesti kirjallisuustieteilijät olivat aktivoituneet pitämään esitelmiä. Olisinkin halunnut kuulla enemmän siitä, millaisia kieli- tai käännöstieteiden tutkielmia Tampereen yliopistossa on tekeillä. Toivottavasti kuulen niistä seuraavassa Kurjessa ja käessä, vaikka itse olenkin jo siihen mennessä valmistunut.

Hanna-Riikan toive toteutunee: Sirkku Latomaan mukaan konferenssi toistetaan vuonna 2016. Onkin vaikea ymmärtää, miksi konferenssi on pitänyt näin pitkän tauon. Pelkästään opiskelijaesitelmiä on tapahtumassa kuusitoista, joten opiskelijoilla selvästi on osallistumishalua.

Lehtien kansikuvia ja intensiteettisanoja

Silmäillessäni perjantain ohjelmistaa tuskailen sitä, että teknologian hurjasta kehityksestä huolimatta ihminen voi toistaiseksi olla vain yhdessä paikassa kerrallaan. Kiinnostavia esitelmiä on listalla paljon, ja lopulta joudun tekemään katkeran valinnan Jane Austenin ja lehtien kansikuvien välillä.

Englannin kääntämisen opiskelija **Satu Laineen** esitelmässä vertaillaan naisten ja miesten esittämistä lehtien kansikuvissa. Se, että esitelmä pidetään englanniksi, ei tuota ongelmaa sillekään jonka lontoo on ruosteessa, sillä kääntämisen opiskelijat tulkkaavat esitystä suomeksi huoneen takaosassa sijaitsevasta lasikopista. Kuulokkeet siis vain päähän, ja johan selkenee! Tulkkaus on kääntämisen opiskelijoille hyvää harjoitusta - jopa professori Jukka Havun 40-minuuttinen plenaariesitelmä tulkattiin englanniksi. Muutamia esitelmiä tulkattiin myös venäjäksi ja saksaksi.

Laineen esitelmä on huikean kiinnostava. Oletko itse ikinä huomannut, että lehtien kansikuvissa naisten

virtalo esitetään miltei kokonaan, mutta miehiä kuvataan yleensä vyötäröstä ylöspäin? Naiset myös hymyilevät kansikuvissa enemmän, ryangoslingit ja heathledgerit saavat jurottaa.

Juuri tällaiset oppimiskokemukset ovat Kurjessa ja käessä parasta. Opiskelijoiden asiantuntemus on arvokasta ja sitä täytyy siirtää eteenpäin. Uusi tieto sekä omalta että vieraalta alalta avartavat omaa näkemystä ja voivat inspiroida sivuainevalintoja tai oman tutkielman aihetta.

Kun alkaa miettiä, kuinka paljon tutkimusta yliopistossa todella tehdään, menee pieni pää sekaisin. Tampereen yliopistossa opiskelee tällä hetkellä noin 15 000 henkilöä, joista jokainen tekee ainakin kandidaatintutkielman, suurin osa myös pro gradun. Huimaako? Minua ainakin, vielä sen faktan valossa, että suurin osa näistä tutkimuksista jää meiltä opiskelijoilta täysin pimentoon. Juuri tätä pimentoa vastaan Kurki ja käki taistelee. Kuten järjestelytoimikunnan puheenjohtaja **Katariina Mustakallio** avautilaisuudessa muotoili, tieteellisessä vuorovaikutuksessa kaikki voittavat - yleisö saa asiantuntijan tietoa ja esitelmöijä puolestaan palautetta ja kysymyksiä, jotka voivat herätellä uusia puolia omasta aiheesta.

Esitelmiä kuullessa huomaa, että vaikka oppiaine on ennestään vieras, ovat termistö ja metodit usein yhteisiä. **Anna Petäjaniemen** korpuslingvistiikkaan perustuva esitelmä englantia lingua francana puhuvien intensiteettisanoista pitää sisällään paljon tuttua sosiolingvististä termistöä. Poikkeittieteellisyys on paitsi muodikasta myös hyödyllistä: oman alansa käsitteitä sisäistää vielä paremmin, kun vertauskohtia saa muista oppiaineista. Niin, ja aika jännää, että intensiteettisana *really* rantautui englannin kieleen vasta 1800-luvulla.

Yhden plenaristinkin ehdin nähdä, nimittäin **Yrjö Laurannon** esitelmän suomen kielen imperatiivin käytöstä arkikeskustelussa. Lauranto toimi pitkään Tampereella yliopistonlehtorina, mutta siirtyi vuosi sitten Helsinkiin. Karismaattinen puhuja saa kuulijat elämään esitelmässä täysillä mukana, ja naurua kuullaan salissa useaan otteeseen.

Laurannon panos Kurki ja käki -tapahtumaan on kuitenkin hänen esitelmäänsä laajempi: opiskelijakonferenssin alkuperäisidea tuli häneltä. Voimme siis kiittää oman oppiaineemme lehtoria koko tapahtuman olemassaolosta!

Ammattimaisia esitelmiä

Konferenssin päätössanoissa **Sirkku Latomaa** ajautuu syystä kehuun opiskelijoita:

- Tavoite oli, että opiskelijat saavat konferenssissa harjoitella esiintymistä. Mutta nyt ei tunnu, että täällä on esiintynyt harjoittelijoita - vaan ammattilaisia.

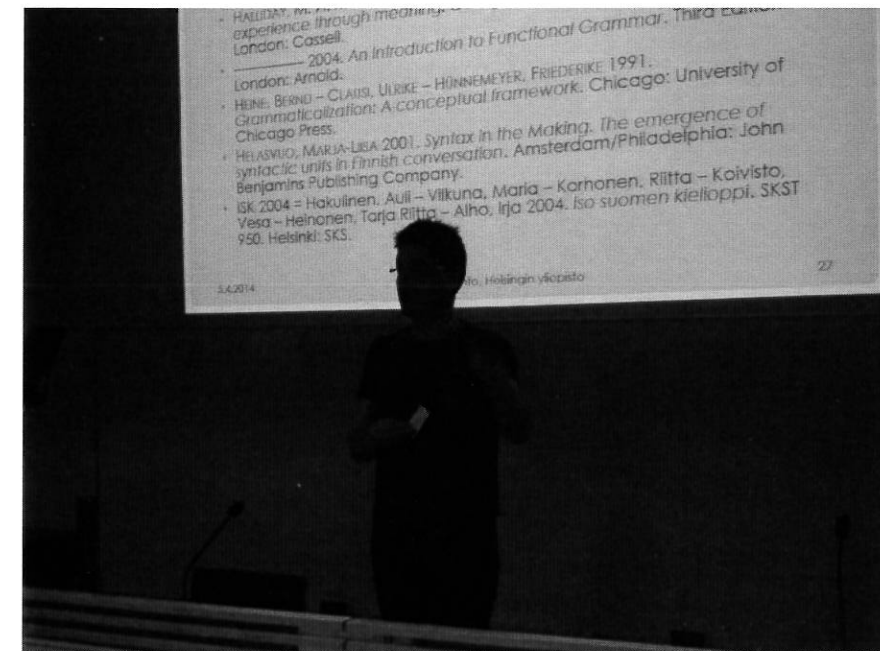
Millainen tunne konferenssista itselleni jäi? Ensinnäkin myötäylpeys siitä, miten onnistuneita ja kiinnostavia esitelmiä kanssaoiskelijat esittelivät. Toiseksi pieni kipinä siihen mahdollisuuteen, että kun konferenssi järjestetään uudelleen vuonna 2016, voisin ehkä itse harkita puhuvani gradustani. Ja tämä on paljon sanottu esitelmöntikammoiselta.

Kolmanneksi: innostus. Tiede ei ole tylsää puurtamista, vaan kiinnostavaa ja avartavaa ahaa-elämysten viidakkoa. Vuorovaikutus ja keskustelu tekee tutkimuksesta hedelmällistä ja herättää henkiin ismejä ja muita hankalia termejä.

Toivottavasti vuoden 2016 Kurjessa ja käessä suomen kieltä edustetaan vielä vahvemmin! Jos nyt jännittää, älä pelkää - on kaksi vuotta aikaa kerätä rohkeutta.

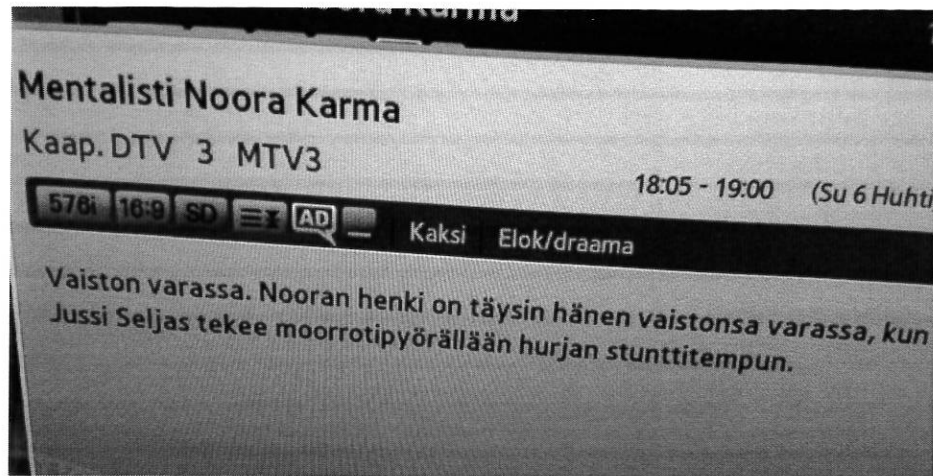

Sirkku Latomaa

Yrjö Lauranto

KIELIKÄMMEJÄ

Kariniemen
**TULI KUUMA
KANANPOJAN
SISÄFILEE**

**Sotilaalliset
liittoumat tekivät
Euroopasta
ryytitynnyrin**

Google

äärivokaali

Verkkohaku

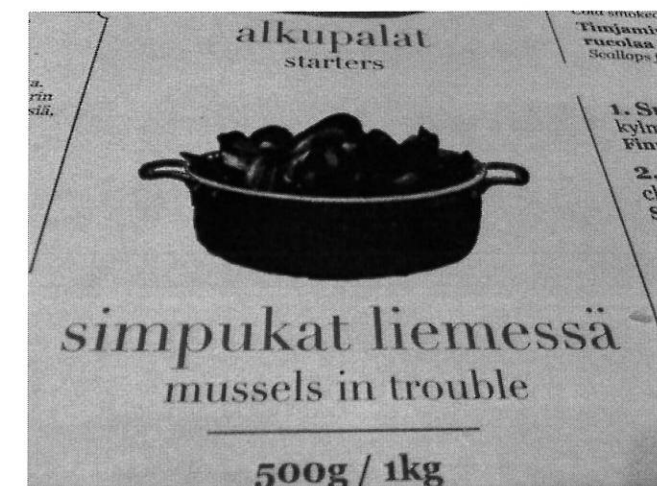
Kartat

Kuvahaku

Videot

9 tulosta (0,29 sekuntia)

Tarkoititko: **ääri vokaali**

LUENNOILLA KUULTUA

“Mä ehdotan, että joku ilta... siis, maitoo ja suklaata ja katotte tän dokkarin.”

Kotitehtäviä tarkastettaessa: “Kuinka paljon näitä nyt olikaan? Kakskytviis! Ääh...”

“Huomasin et jotkut oli jo palattanu harjotustyön... Onhan sekin yks tapa tehdä, etuajassa... Se on uus ilmiö mulle.”

“Missä jäbä luuraa...”

“Suomessa ei oo naurua tarpeeks. Sellanen naminami... Ei se sovi tänne.”

“Tän perkeleen r:n voi rohauttaa ihan omalla tavallaan, merkitys ei muutu.”

“Tää on ehkä kaikista karsein nimikummitus: split-intransitiivikielet.”

“Mä jo säikähdin, että te kaikki ootte käyttäny huumeita.”

“Sitten täällä on tällanen latest comments, johon hardcore-typologit käy kommentoimassa yötä päivää.”

“Näitä naksautusäänteitä voi sit kotona harjotella, tietysti mielellään yksin pimeessä huoneessa, ettei kukaan näe.”

“Se laulaja siitä yhtyeestä, mikä se nyt on, PPMP vai PMPP... PPPMM... No se Vesala.”

“Että mikä on elämässä, eiku, eiku tutkimuksessa se itsetarkoitus?”

“Näiden artikkeleiden lukeminen on kuin raaputtaisi Ässäarpaa. Joko voitto tulee tai ei. Yleensä ei.”

“Siis mitä, onks toi vauva teipattu? No, miksei...”

KOPULAN HAALARIMERKKI

Viime syksynä minulta kysyttiin, haluaisinko suunnitella Kopulalle oman haalarimerkin. Vastausta ei tarvinnut miettiä kauaa – totta kai halusin!

Haalarimerkeistä löytyy paljon hauskoja sanaleikkejä sekä oivalluksia. Lähdinkin kehittämään ideaa kopula-sanasta ja sen samankaltaisuudesta kapulan kanssa. Pohdin erilaisia sanaleikkejä muiden suomen opiskelijoiden kanssa, ja ehdotuksina olivat mm. *kopula rattaissa* ja *kaamea kopula*. Idea lopulliseen suunnitelmaan lähti *viestikapuloista* – tai -kopuloista. Viestiminen tuntui myös luontuvan suomen kielen opiskeluun.

Visuaalista toteutusta ei tarvinnut pohtia pitkään. Sopiva intertekstuaalinen viittaus löytyy erästä tunnetusta renessanssiajan freskosta. Sinisävyiseen väritykseen päädyttiin yhdessä muiden opiskelijoiden kanssa. Haalarimerkin lopullisesta muodosta äänesti vielä Kopulan hallitus.

Valmis haalarimerkkierä tuli tehtaalta sopivasti vapuksi. Oman merkin voi ostaa Kopulan merkkivastaavalta Sanna-Kaisa Korppilalta.

Hauskaa kesää!

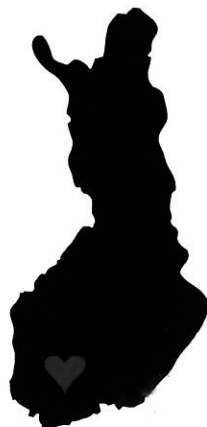
Elisa-Marja Lampinen

Elisa-Marja Lampinen

Mallit: Riikka Kämppi ja Herra Sorsa
Kuvaaja: Maiju Torkkeli

©KOPULARY, TAMPEREEN YLIOPISTON
AINEJÄRJESTÖ

SUOMENOPISKELIJOIDEN
2014